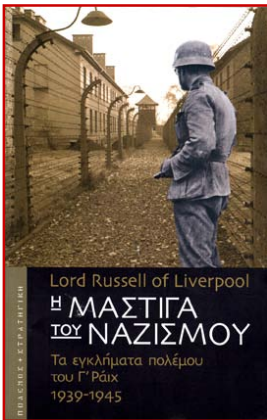

■ 27η Γανουαριού: Διεθνής Ήμέρα γιά τὰ θύματα τοῦ Όλοκαυτώματος

Ή «τελική λύση» τοῦ Έβραϊκοῦ Ζητήματος* Μέρος Δ΄

Ουχνά οί Γερμανοί κατηγορούμενοι σέ δίκες γιά Έγκλήματα Πολέμου ἰσχυρίζονταν πώς, καθώς ό στόχος τοῦ πολέμου εἶναι ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἡ ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ στόχου δικαιολογεῖ κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένης σέ περι-

πτωση πολεμικῆς ἀναγκαιότητας καί τῆς παραβίασης τῶν νόμων τοῦ πολέμου, ἀν αὐτή θὰ παράσχει εἴτε τὰ μέσα γιά τὴν ἀποφυγή τοῦ ἐπικείμενου κινδύνου εἴτε τὰ μέσα γιά τὴν νίκη ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ.

Η θεωρία αὐτή χρονολογεῖται ἀπὸ πολὺ παλιὰ στὴν ἱστορία τοῦ πολέμου καί ξεκίνησε τὴν ἐποχὴ ποὺ ό πόλεμος δέν ρυθμιζόταν οὔτε ἀπὸ νόμους οὔτε ἀπὸ ἔθιμα.

Εἶναι σημαντικό τὸ γεγονός ότι ἔχει γερμανικές ρίζες, παρότι σίγουρα δέν τὴν ἐπιδοκιμάζουν ὅλοι οί Γερμανοί συγγραφεῖς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Ένας ἀπ' αὐτοῦς, ό Στρούπ, ἀποδοκιμάζει τὴν παραπάνω θεωρία μὲ τὰ ἐξῆς λόγια:

«Αν αὐτὴ ἡ ἀποψη ἦταν δικαιολογημένη, δέν θὰ ὑπῆρχε καμία πολεμικὴ νομοθεσία, διότι κάθε

(*) Lord Russell of Liverpool, *Ή Μάστιγα τοῦ Ναζισμού - Τὰ ἐγκλήματα πολέμου τοῦ Γ΄ Ράιχ, 1939-1945*, ἐκδόσεις «Ίωλκός», Ἀθήνα 2007. • Ἐπιμέλ., ὑπέριτλ., παράγγρ., ἔντονα ἡμέτ.

κανόνας θὰ μπορούσε νὰ κηρυχθεῖ ἀνέφικτος μετὴν αἰτιολογία ὅτι ἀντιτίθεται στὴν πολεμικὴ ἀναγκαιότητα».

Ἐπιπλέον, στὸ προοίμιο τῆς Σύμβασης IV τῆς Χάγης, ἀναφέρεται ρητὰ πὼς οἱ κανόνες τοῦ πολέμου θεσμοθετήθηκαν ἀναφορικὰ μετὴν πολεμικὴ ἀναγκαιότητα καὶ οἱ Διατάξεις τῆς Σύμβασης «εἶναι ἐμπνευσμένες ἀπ' τὴν ἐπιθυμία μείωσης τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου, στὸ μέτρο πού τὸ ἐπιτρέπουν οἱ πολεμικὲς ἀπαιτήσεις»¹.

Ὅταν μιὰ Δύναμη Κατοχῆς διοικεῖ μιὰ περιοχὴ, στὴν ὁποία οἱ ἔνοπλες δυνάμεις της ἐμπλέκονται σὲ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ἢ παραμένουν ὡς στρατεύματα φρουρᾶς, ἡ Δύναμη αὐτὴ δικαιούται νὰ λάβει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀσφάλεια τῶν στρατευμάτων της καὶ νὰ ἐγγυηθεῖ τὴν ἱκανοποίησι τῶν ἀναγκῶν τους.

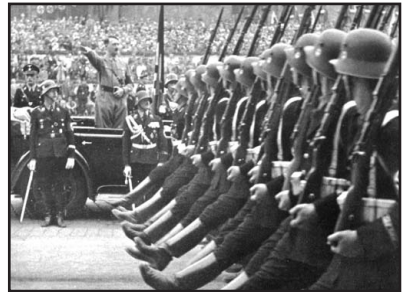
* * *

Εἶναι προφανὲς ὅτι στὴν Οὐκρανία, οἱ Ἑβραῖοι ὡς τέτοιοι, δὲν ἀποτελοῦσαν ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν Γερμανικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἦταν πρόθυμοι νὰ συνεργαστοῦν μαζί τους παρὰ νὰ τοὺς ἀντισταθοῦν.

Δὲν θὰ μπορούσαν λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξουν οἱ Γερμανοὶ ἰθύνοντες ὅτι αὐτὴ ἡ μαζικὴ δολοφονία Ἑβραίων ἦταν μιὰ πολεμικὴ ἀναγκαιότητα. Καὶ δὲν ἰσχυρίστηκαν ποτὲ κάτι τέτοιο γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τοὺς ναζί.

Αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι δολοφονήθηκαν ἐξαιτίας τῆς φυλῆς τους. Ἡ «τελικὴ λύση» τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ζητήματος εἶχε ἤδη ἀρχίσει.

Ὅπως εἶπε καὶ ἓνας ἀπ' τοὺς Γερμανοὺς μάρτυρες στὴν Δίκη τῆς Νυρεμβέργης:

«Ἄν κηρύττεται γιὰ χρόνια τὸ δόγμα πὼς οἱ Σλάβοι εἶναι μιὰ κατώτερη φυλὴ καὶ πὼς οἱ Ἑβραῖοι δὲν εἶναι κἄν ἄνθρωποι, τότε μιὰ τέτοια ἔκρηξι εἶναι ἀναπόφευκτη»².

1. Τόμος II, «Oppenheim's International Law», 6η ἔκδοσι. Ἐκδ. Lauterpacht.

2. Κατάθεσι τοῦ φον Ντέμ Μπαχ-Τσελέβσκι, 7 Ἰανουαρίου 1946.

Ἡ αἴθουσα τῆς Δίκης τῆς Νυρεμβέργης κατά τίς συνεδριάσεις, (ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ: οἱ κατηγορούμενοι καὶ στὸ βάθος οἱ διερμηνεῖς, πρὸ αὐτῶν οἱ δικηγόροι τους καὶ δεξιότερα οἱ ὑπάλληλοι, οἱ κατήγοροι καὶ ἡ ἔδρα τῶν δικαστῶν).

στο μέρος τοῦ μηχανισμοῦ πού χρησιμοποιοῦνταν γιὰ τὴν συνολικὴ ἐκκαθάριση τῆς ἑβραϊκῆς κοινότητας τῆς Πολωνίας.

Σ' αὐτὰ τὰ δύο στρατόπεδα, δολοφονήθηκαν ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑβραῖοι.

Οἱ πρῶτες σιδηροδρομικὲς μεταφορὲς θυμάτων, ἔγιναν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1942 καὶ ἀπὸ τότε μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1943, αὐτὰ τὰ «φορτία» ἔφταναν πάντα τακτικά.

Στὸ στρατόπεδο ὑπῆρχε ἓνα κτίριο γνωστὸ ὡς «Lazarett» ἢ νοσοκομεῖο, ἀλλὰ ἐκεῖ δὲν θεραπεύονταν ποτὲ ἄρρωστοι. **Περιστοιχιζόταν** ἀπὸ ἓναν ψηλὸ φράχτη καὶ εἰσερχόταν κανεὶς σ' αὐτὸ διαμέσου ἑνὸς παραπήγματος, ὅπου κυμάτιζε ἡ σημαία τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. **Τὸ** παράπηγμα κατέληγε σὲ μία αἴθουσα ἀναμονῆς μὲ βελούδινους πολύχρωμους καναπέδες, ὅπου περιμέναν τὰ ἀνυποψίαστα θύματα. **Πίσω** ἀπ' αὐτὴν τὴν αἴθουσα, ὑπῆρχε ἓνας λάκκος, στὴν ἄκρη τοῦ ὁποῦ ἓνας ἄνδρας τῶν SS πυροβολοῦσε κάθε θύμα στὸν ἀρχένα μ' ἓνα πιστόλι, τὴν ὥρα πού ὀδηγοῦνταν ἐκεῖ ἀπ' τὴν αἴθουσα ἀναμονῆς. **Μ'** αὐτὸν τὸν τρόπο, σκοτώ-

Δὲν ἐξοντώνονταν ὅμως μόνο οἱ Ἑβραῖοι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. **Ὅπουδῆποτε** προέλασαν οἱ γερμανικὲς δυνάμεις ὑπὸ τὸν «Ἀγκυλωτὸ Σταυρό»³, συνεχιζόταν καὶ ἡ «ἐπανεγκατάσταση τῶν Ἑβραίων»⁴.

* * *

Στὴν Πολωνία, τὰ στρατόπεδα ἐξόντωσης τῆς **Τρεμπλίνκα Α** καὶ **Β**, χτίστηκαν τὴν Ἀνοιξη καὶ τὸ Καλοκαίρι τοῦ 1942.

Τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ἀποτελοῦσαν ἑνιαῖο καὶ ἀναπόσπασ-

3. Ἡ Σβάστικα, ὅπως οἱ Γάλλοι τὴν ἀποκαλοῦσαν (λανθασμένα) «La Croix Gammée».

4. Ἕνας ἀκόμη εὐφημισμὸς γιὰ τὴν ἐξόντωση.

θηκαν ανάπηροι, ηλικιωμένοι και μικρά παιδιά που ήταν πολύ αδύναμα ή πολύ μικρά για να μπουν μόνα τους στους θαλάμους αερίων.

Όταν έφταναν οί Έβραίοι στον σιδηροδρομικό σταθμό τής **Τρεμπλίνκα**, καθώς δέν υπήρχε χρόνος για χάσιμο, άνοιγαν τά βαγόνια και όσοι ήταν ακόμη ζωντανοί έβγαιναν και έμπαιναν σέ ειδικά περιφραγμένους χώρους, όπου διαχωρίζονταν οί άνδρες άπ' τά γυναικόπαιδα. **Σ**τό μεταξύ, Έβραίοι εργάτες έβγαζαν τά πτώματα άπ' τά φορτηγά βαγόνια τά όποια και καθαρίζαν. **Σ**έ κάθε φορτηγό βαγόνι στοιβάζονταν 200 Έβραίοι και έτσι πολλοί πέθαιναν κατά τήν διάρκεια του ταξιδιού.

Τό τι συνέβαινε στις νέες άφίξεις, περιγράφεται σέ μία επίσημη άναφορά μιās Κυβερνητικής Έπιτροπής τής Πολωνίας που έρεύνησε τά έγκλήματα τών Γερμανών στήν Πολωνία.

Άφου τους ξεφόρτωναν όλους στο πλάι, όλα τά θύματα συγκεντρώνονταν σ' ένα σημείο... όπου έπρεπε νά βγάλουν ρούχα και παπούτσια. **Ο**ί άνδρες γδύνονταν στήν αύλή και τά γυναικόπαιδα σέ ένα διπλανό παράπηγμα. **Σ**τήν συνέχεια, έκοβαν τά μαλλιά τών γυναικών και όδηγοῦσαν όλόκληρη τήν φάλαγγα, άνδρες και γυναικόπαιδα, γυμνούς και κουρεμένους στους θαλάμους αερίων, λέγοντάς τους ότι πήγαιναν στά λουτρά.

Όταν έφταναν στους φονικούς θαλάμους, έμπαιναν μέ τά χέρια πάνω άπ' τό κεφάλι για νά στριμωχτούν όσο τό δυνατόν περισσότερο. **Τ**ά παιδιά στοιβάζονταν πάνω-πάνω. **Ε**νίστε, σκοτώνονταν πρώτα τά βρέφη... **Έ**νας άνδρας τών SS που είχε ειδικευτεί σ' αυτό, τά άρπαζε άπ' τά πόδια και τά

σκοτώνε με μιὰ σφαίρα στο κεφάλι μπροστά ἀπὸ ἓναν τοίχο... **Ἡ** δηλητηρίαση στοὺς θαλάμους ἀερίων διαρκοῦσε περίπου 15 λεπτά καὶ ὅταν πιστευαν πῶς ἦταν ὅλοι νεκροί, ἀνοίγαν τὶς πόρτες, οἱ Ἑβραῖοι ἐργάτες ἔβγαζαν τὰ πτώματα ἔξω καὶ ἐτοίμαζαν τὸν θάλαμο γιὰ τὴν ἐπόμενη ομάδα.

Τὰ ὑπάρχοντα τῶν θυμάτων συλλέγονταν καὶ ξεδιαλέγονταν πρὶν ἀποσταλοῦν στοὺς Ράιχ. **Τ**ὰ ἀνθρώπινα μαλλιά καθαρίζονταν μὲ ἀτμό, συσκευάζονταν σὲ μπάλες, στέλνονταν στὴν Γερμανία καὶ χρησιμοποιοῦνταν στὴν στρωματοποιΐα.

Βέρες καὶ χρυσὰ δόντια πὺ ἀφαιρέθηκαν ἀπὸ θανατωθέντες κρατούμενους.

Τὰ **στρατόπεδα** τῆς **Τρεμπλίνκα**, ὅμως, δὲν μπορούσαν νὰ ἱκανοποιήσουν ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις καὶ ἔπρεπε νὰ χτιστεῖ ἓνα ἄλλο στρατόπεδο στοὺς **Τσέλμο**. **Ἐ**κεῖ, θανατώθηκαν 300.000 Ἑβραῖοι ἀπ' τὶς περιφέρειες τοῦ Πόζναν καὶ τοῦ Λο(υ)τζ.

Ἡ διαδικασία ἦταν ἡ ἴδια μ' αὐτὴν πὺ ἐφαρμόζονταν στὴν **Τρεμπλίνκα** καὶ γιὰ τὶς «βρόμικες δουλειές», χρησιμοποιοῦνταν Ἑβραῖοι. **Π**οῦ καὶ ποῦ, οἱ Γερμανοὶ ξεφορτώνονταν αὐτὲς τὶς ἑβραϊκὲς ομάδες ἐργασίας καὶ ἔφερναν νέες. **Ἦ**ταν ἔφτανε ἡ ὥρα νὰ ἐξοντώσουν μιὰ ομάδα αὐτῶν τῶν ἐργατῶν, οἱ ἄνδρες τῶν SS τὸ καταδιασκέδαζαν καὶ μάλιστα ἐνίοτε τοὺς χρησιμοποιοῦσαν ὡς «ζωντανοὺς στόχους πυροβολώντας τους σὰν λαγούς».

Ἀπ' ὅσο γνωρίζουμε, ὄχι ὅμως μὲ βεβαιότητα, γιὰ τὴ τελευταία προπολεμικὴ ἀπογραφή στὴν Πολωνία ἔγινε τὸ 1931, ἐκεῖ ζοῦσαν περισσότεροὶ ἀπὸ 3.300.000 Ἑβραῖοι ὅταν ἄρχισε ἡ γερμανικὴ εἰσβολή. **Ἡ** «τελικὴ λύση» τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ζητήματος στὴν Πολωνία δὲν ἦταν λοιπὸν εὐκόλο ἐργο.

Ἦ Γενικὸς Κυβερνήτης Χὰνς Φράνκ, εἶχε πεῖ τὸ 1941:

«Τί θὰ κάνουμε μὲ τοὺς Ἑβραίους; **Νομίζετε** πῶς πρέπει νὰ τοὺς ἐγκαταστήσουμε στὴν Ἀνατολή; **Πρὸς** τί ὅλη αὐτὴ ἡ φλυαρία; **Ἐν** ὀλίγοις, ἐξοντώστε τους μὲ τὰ δικά σας μέσα. **Πρέπει** νὰ

τους εξαλείψουμε. **Ἡ** Γενική Διοίκηση (τῆς Πολωνίας) πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀπαλλαγμένη ἀπ' τοὺς Ἑβραίους, ὅπως εἶναι καὶ τὸ Ράιχ».

Οἱ ναζι ἄρχισαν νὰ θέτουν σὲ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό τους γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν Ἑβραίων, ἀπ' τὴν πρώτη κιόλας μέρα πὺ εἰσέβαλαν στὴν Πολωνία.

Οἱ Ἑβραῖοι ὑπόκειντο ἀρχικὰ σὲ νομοθεσία διακρίσεων. **Τὸ** δικαίωμά τους στὴν περιουσία τους εἶχε ἀπαλειφθεῖ καὶ ἔπρεπε νὰ φοροῦν στὰ ροῦχα τους εἰδικὰ διακριτικά. **Ἰ**δρύθηκαν γκέτο, κατασχέθηκαν τιμαλφὴ καὶ ἀκόμη καὶ ἡ ποσότητα τῶν τροφίμων τῶν Ἑβραίων ἦταν πολὺ μικρότερη ἀπ' τὴν ποσότητα πὺ λάμβαναν οἱ ἄλλοι κάτοικοι. **Ἐ**καναν καταναγκαστικὴ ἐργασία καὶ οἱ Γερμανοὶ τοὺς τρομοκρατοῦσαν συχνὰ καὶ τοὺς τιμωροῦσαν αὐστηρὰ γιὰ μικροαδικήματα.

Ἡ δίωξη συνεχιζόταν καὶ γινόταν ἐντονότερη. **Οἱ** Ἑβραῖοι πιάνονταν ὄμηροι καὶ ὑφίσταντο διαρκῶς χλευασμοὺς καὶ ταπεινώσεις. **Οἱ** Γερμανοὶ βίαζαν τὶς γυναῖκες τῶν Ἑβραίων ἀτιμώρητα, βεβήλωναν καὶ ἔκαιγαν τὶς συναγωγές τους. **Λ**εηλατοῦσαν τὰ καταστήματά τους καὶ ἄρχιζαν νὰ τοὺς ἐκτελοῦν. **Ἐ**ργαζόνταν «κυνήγι Ἑβραίων» καὶ ὅταν συλλαμβάνονταν ραβῖνοι, τοὺς ἔκοβαν ἢ τοὺς ξερίζωναν τὴν γενειάδα. **Οἱ** Ἑβραῖοι ἔπρεπε νὰ κάνουν τὶς πιὸ βρόμικες καὶ πιὸ ἄθλιες δουλειές: **Ν**ὰ καθαρίζουν τὰ ἀποχωρητήρια μὲ τὰ χέρια τους, νὰ μαζεύουν τὰ περιττώματα ἀλόγων ἀπ' τὸν δρόμο καὶ νὰ γεμίζουν μ' αὐτὰ τὰ καπέλα τους καὶ τὶς τσέπες τους.

Χάινριχ Χίμλερ
(1900-1945).

Στὴν συνέχεια, ἀκολούθησε ἡ «τελικὴ λύση». **Οἱ** μαζικὲς δολοφονίες σὲ στρατόπεδα ἐξόντωσης, τὶς ὁποῖες περιγράψαμε ἤδη. **Ἀ**π' τὶς διαθέσιμες στατιστικὲς, φαίνεται πὺς ἡ συνολικὴ ἐξόντωση πὺ διέταξε ὁ Χίμλερ τὸ 1942, εἶχε σχεδὸν ἐπιτευχθεῖ. **Ἀ**πὸ 3.000.000 ἢ καὶ περισσότερους Ἑβραίους πὺ ζοῦσαν στὴν Πολωνία τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1939, ἐντοπίστηκαν ζωντανοὶ τὸ 1946 λιγότεροι ἀπὸ 50.000 καὶ εἶχαν δολοφονηθεῖ περισσότεροι ἀπὸ 2.600.000.

(Ἔπεται τὸ Μέρος Ε')